

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 17 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013 de condamnatul

Iurco Petru Mihail, născut la 21 decembrie 1966, originar și domiciliat în or. Strășeni, str. V. Lupu 25;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. **14.12.2012**- 17.06.2013 (*prima instanță*)
2. 19.07.2013 – 30.10.2013 (*instanța de apel*)
3. 23.12.2013 – 26.02.2014 (*instanța de recurs*)

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție ,

CONSTATĂ :

1.Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 17 iunie 2013 **Iurco Petru** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin.(3) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 12000(doisprezece mii)lei.

2. În fapt, instanța de fond pe baza probelor administrate la dosar a constatat că, **Iurco Petru** la 14.11.2011, în jurul orei 23.00, conducând automobilul de model „Hyundai” cu n/î ST AT 441 deplasându-se pe str. M. Eminescu din or.Strășeni a fost stopat de către colaboratorii Poliției Rutiere al Comisariatului de Poliție al raionului Strășeni, fiind suspectat că conduce unitatea de transport susmenționată în stare de ebrietate. Fiind supus testării la alcool prin mijlocul tehnico-științific „Dranger Alcotest 8510 RO”, conform procesului-verbal de constatare a stării de ebrietate la el s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în

aerul expirat de 1,05 mg/l, iar conform procesului-verbal nr.188 din 15.11.2011, a refuzat de a i se recolta probe biologice.

3. Împotriva sentinței a declarat **recurs** avocatul Gumeniuc Ion în numele inculpatului Iurco Petru care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recalificarea acțiunilor lui Iurco Petru din alin.(3) art. 264/1 Cod penal în alin.(1) art. 264/1 Cod penal cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și liberarea lui de răspundere penală cu tragerea la răspundere administrativă în baza art.55 Cod penal, și aplicarea unei sancțiuni sub formă de amendă în mărime de 1000 lei.

3.1 În susținerea recursului a invocat că inculpatul atât la urmărire penală cât și în cadrul cercetării judecătorești a recunoscut că se află în stare de ebrietate, benevol a trecut testarea alcoolscoptică, a îndeplinit cerințele medicilor fiind supus controlului tensiunii arteriale, nu a refuzat să predea probe de sânge ci doar a preîntâmpinat medicul că din cauza problemelor de sănătate își poate pierde cunoștința, iar medicul nu a dorit să-și asume răspunderea pentru posibilele consecințe, indicând că ultimul refuză să predea probe de sânge, nu i-a fost propus să predea probe de urină în locul probelor de sânge contrar actelor normative emise cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similare acestora. Totodată a indicat că prima instanță urma să țină cont de circumstanțele atenuante precum: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare și recunoașterea vinovăției, care în speță urmează a fi calificate drept circumstanțe excepționale, inculpatul se caracterizează pozitiv, are loc permanent de trai, iar mijlocul de transport fiind unica sursă de existență și prin aplicarea pedepsei complementare va fi privat de această sursă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 30 octombrie 2013 a fost respins ca nefondat recursul avocatului Ion Gumeniuc declarat în numele inculpatului Iurco Petru menținând fără modificări sentința Judecătoriei Strășeni din 17.06.2013 ca fiind legală și întemeiată.

5. Decizia a devenit irevocabilă.

6. În recursul în anulare declarat de către condamnat se solicită casarea hotărârilor instanțelor de fond, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate din art. 264/1 alin.(3) în

art. 264/1 alin.(1) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și prevederilor art. 55 Cod penal.

6.1 În motivarea recursului condamnatul indică că prin decizia colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30.10.2013 au fost admise erori de drept precum indicarea drept prezent a inculpatului la examinarea recursului, ce nu corespunde realității, inculpatul nefiind citat în ședința de judecată, iar probele acumulate și anexate la dosar demonstrează că în acțiunile inculpatului se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 264/1alin.(1) Cod penal, totodată solicitând aplicarea prevederilor art. 55 și 79 Cod penal.

7. Verificând argumentele invocate în recursul în anulare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Raportând argumentele invocate în recurs la prevederile legale ale actelor internaționale și naționale, Colegiul penal menționează următoarele.

Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată poate fi considerat încălcarea esențială a drepturilor și libertăților persoanei garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Recurentul consideră că hotărârile contestate sunt afectate de un viciu fundamental prin ce i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

Argumentul recurentului referitor la prezența inculpatului în ședința de judecată la examinarea recursului în cadrul instanței de apel, dar de fapt ultimul nefiind prezent, nu poate fi reținut deoarece reprezintă o eroare materială evidentă și poate fi corectată în conformitate cu prevederile art. 249 din Codul de procedură penală.

Nu poate fi reținut drept întemeiat nici argumentul recurentului referitor faptul că el nu a fost citat legal întrucât potrivit avizelor de recepție de la (f.d.

132,138) citația a fost expedită pe adresa or. Strășeni str. V. Lupu, adresa indicată de însuși Iurco Petru în cererea în care ultimul a solicitat examinarea cauzei penale în lipsa sa (f.d. 51).

Mai mult că atît, Iurco Petru a încălcat măsura preventivă sub formă de obligarea de a nu părăsi țara aplicată prin sentința din 17.06.2013 pînă la intrarea sentinței în vigoare, fapt confirmat prin mențiunea “plecat peste hotare” din adevărințele poștale de la f.d.(132,138).

Astfel, Colegiul menționează că, instanța de recurs corect a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, personalitatea condamnatului, circumstanțele atenuante și agravante, și anume faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria celor ușoare, inculpatul caracterizându-se pozitiv, nu are antecedente penale cât și lipsa circumstanțelor agravante.

Referitor la argumentul apărării cu privire la liberarea inculpatului de la răspundere penală instanța de apel corect a reținut că în speță aplicarea art. 55 Cod penal nu va duce la atingerea scopului Legii Penale care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Cât privește susținerea apărării privind aplicarea art. 79 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de lege, Colegiul îl consideră neîntemeiat, nefiind indicate circumstanțele excepționale legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii precum și de contribuirea acestuia la descoperirea infracțiunii.

Prin urmare, se exclude posibilitatea aplicării față de **Iurco Petru** a prevederilor art. 79 Cod penal, pedeapsa stabilită acestuia este corectă și în limitele legii, iar concluzia instanțelor de judecată precum că corectarea condamnatului este posibilă numai prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă și prin aplicarea pedepsei complementare corespunde circumstanțelor cauzei, este corectă.

Din aceste considerente, analizând materialele cauzei și hotărârile judecătorești contestate, Colegiul penal nu constată vreun viciu fundamental ce ar fi afectat legalitatea hotărârilor judecătorești deja irevocabile și ar da temei de intervenire în procedura precedentă și reține că instanța ce a examinat recursul

condamnatului a dat răspuns la cele mai importante motive pentru soluționarea cauzei date.

În conformitate cu art. 456 alin. (1) raportat la art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului în anulare declarat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(1),(2) pct. 4) și 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul *Iurco Petru Mihai* împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 17 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, în cauza penală în privința sa, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de 26 martie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș